

ROK-C niedziela po zesłaniu ducha świętego uroczystość najświętszej trójcy

J 16, 12-15

Jezus powiedział swoim uczniom: „Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego bierze i wam objawi”.

1Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu

Niedziela Najświętszej Trójcy pod pewnym względem wyróżnia się wśród wszystkich niedziel, świąt i uroczystości kościelnych w ciągu rok liturgicznego. Nie jest bowiem wspomnieniem wydarzeń zbawczych, jak Boże Narodzenie, Wielkanoc czy Zesłanie Ducha Świętego. Liturgia tej uroczystości zaprasza nas do uczczenia tajemnicy Boga w Trójcy Świętej jedynego. Wyznawana prawda o Bogu w trzech osobach wyróżnia chrześcijaństwo spośród innych religii. Prawa o Bogu w trzech osobach została nam objawiona przez Jezusa Chrystusa. Prawda

trzech osobach znalazła wyraz w samych początkach liturgii chrześcijańskiej. Każdą Mszę świętą rozpoczynamy: *W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego*, a kończymy błogosławieństwem trynitarnym. Wyznajemy tę prawdę w naszym *Credo*: **Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego; Wierzę w jednego Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Jednorodzonego; Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela.** Całe nasze życie przeżywane jest z Trójcą Świętą: chrzest, bierzmowanie, sakrament pokuty, zawieranie małżeństwa, święcenia kapłańskie, pożegnanie zmarłego... Ileż to czynności rozpoczynamy czy kończymy znakiem krzyża świętego i wymówieniem imion Trójcy Świętej.

Zgłębienie prawdy o Trójcy Świętej dokonuje się w nas również przez czytanie i rozważanie Pisma Świętego. Czytania przeznaczone w liturgii Słowa na niedzielę Trójcy Świętej są niejako trzema oknami, przez które możemy się przyjrzeć różnym etapom historii zbawienia i dojrzeć, jak działają w niej Osoby boskie. Pierwsze czytanie przenosi nas do samych początków i mówi nam o Bogu Ojcu Stworzycielu, który kieruje się mądrością w dziele stworzenia i urządzania świata. Drugie czytanie, z listu świętego Pawła do Rzymian, koncentruje się na posłannictwie Syna Bożego. Po grzechu pierworodnym Bóg nie oddał człowieka we władanie śmierci. Nie przeznaczył go na zatracenie. Podał mu ojcowską dłoń, a uczynił to w narodzeniu Jezusa Chrystusa, by przez Jego śmierć i zmartwychwstanie ocalić go przed śmiercią wieczną. Tekst Ewangelii odnosi się głównie do osoby Ducha Świętego, którego zapowiada Chrystus i który swoim działaniem będzie wypełniał całe życie Kościoła. Jego zadaniem będzie najpierw doprowadzenie uczniów Chrystusa do całej prawdy. On przeniknie swoim działaniem Kościół, by doprowadzić do końca dzieło Syna, Jezusa Chrystusa.

Zwróćmy też uwagę na słowa i gesty, które przypominają obecność Trójcy Świętej, przez które łączymy się z Trójcą i oddajemy Jej cześć. Najczęstszym gestem i tekstem wypowiedzianym przy jego wykonywaniu jest znak krzyża świętego. Zapytajmy dziś o to, kiedy i jak czynimy ten znak. Każdy nowy dzień powinien się rozpoczynać od niego i przez to być nowym narodzeniem i przeobstąpieniem. Po dobru powinniśmy tym znakiem kończyć każdy dzień. Drugim sposobem łączenia się z Trójcą Świętą jest modlitwa **Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu**. Możemy to czynić w ciszy własnego serca w wielu różnych sytuacjach. Możemy mieć również osobiste, inne modlitwy do Boga Ojca Stworzyciela nieba i ziemi, do Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, i do Ducha Świętego, który uświęca nasze życie. Skoro została nam objawiona Trójca, to wolno nam zwracać się do poszczególnych Osób boskich, pamiętając jednak o tym, że zwracając się do jednej Osoby, zwracamy się zawsze do Boga trójjedynego. Oddajmy więc cześć Trójcy Przenajświętszej - Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu.